

Весь процесс обучения и воспитания должен быть подчинён задачам формирования и развития у будущих специалистов таких качеств и свойств, которые обеспечили бы им плодотворную и общественно эффективную активность.

Ни один вуз не может предвосхитить всего, что будет возникать в деятельности специалиста. По окончании вуза, при переходе к профессиональной и самостоятельной общественно-политической жизни возникают многие проблемы и трудности. И задача высшей школы заключается в том, чтобы сформировать у каждого студента такой устойчивый и динамичный комплекс нравственных, профессиональных, интеллектуальных и психологических свойств, который дал бы ему возможность плодотворно решать жизненные проблемы.

**ФАРМАЦЕВТИЧНА ЛАБОРАТОРІЯ ХАРКІВСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ (1812 – 1855 РР.)**

Р.І. ФІЛІППЕНКО, М.І. БОБРОВА

Національний фармацевтичний університет,
ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Каразіна

Офіційною датою заснування фармацевтичної лабораторії Харківського університету є 1812 р. Фармацевтична лабораторія була створена на базі хімічної, яку було засновано в 1804 р.

У 1812 р. ад'юнкт Михайло Прохорович Болгаревський (ад'юнкт – особа, що посідала молодшу наукову посаду) подав клопотання про заснування фармацевтичної лабораторії. Попечитель Харківського навчального округу дав згоду на відкриття фармацевтичної лабораторії при хімічній. На необхідні для дослідів матеріали виділялось 250 руб. на рік. Завідувачем

фармацевтичної лабораторії було призначено з 1813 р. М.П.Болгаревського. Він керував лабораторією до 1815 р. У 1813 р. М.П.Болгаревським було придбано різних інструментів на 99 руб. 64 коп.

З 1815 р. став завідувати лабораторією ординарний професор Людвіг Осипович Ванноті, який керував фармацевтичною лабораторією до своєї смерті у 1819 р.

Далі фармацевтичною лабораторією завідував випускник Харківського університету Яків Микитович Громов. За часів його керування закуповувались різні предмети, що стосувалися фармакології, так як професор Громов цій частині приділяв багато уваги. Я.М. Громов проводив у лабораторії заняття, показуючи студентам досліди, “збагачуючи їх знання з ботаніки лікарських рослин”. Професор Я.М. Громов завідував лабораторією по 1835 р.

До 1835 р. на утримання фармацевтичної лабораторії щорічно виділялось 250 руб. За університетським уставом 1835 р. на хімічну та фармацевтичну лабораторію виділялось нерозподільно 2400 руб. на рік.

Хоча фармацевтична лабораторія була тісно пов’язана з хімічною, вона мала окремі приміщення, які знаходилися з 1819 р. за річкою Лопань, у будинку переробленому із конюшні. З 1834 р. фармацевтична лабораторія, а також, очевидно, і хімічна, розміщалися в корпусі побудованому в 1823 р.

У 1837 р. завідувачем фармацевтичної та хімічної лабораторій став професор “врачебного веществословия” Єгор Степанович Гордієнко, випускник Харківського університету. З 1833 р. він викладав в університеті фармацію з рецептурою. У вересні 1836 р. Є.С. Гордієнка було затверджено у званні ад’юнкта по кафедрі фармації та “врачебного веществословия”. У 1838 р., після захисту дисертації, Є.С. Гордієнка було затверджено у званні доктора медицини та екстраординарного професора по кафедрі фармакології та фармації, а в 1839 р. – у зварні ординарного професора (Ординар-

ний – штатний професор кафедри. Екстраординарний – позаштатний). Є.С. Гордієнко досить часто бував у відрядженнях, а це призвело до того, що заняття у фармацевтичній лабораторії проводились не регулярно. У 1847 р. професор хімії Ейнбордт подав клопотання про відокремлення фармацевтичної лабораторії від хімічної.

Поділ лабораторії відбувався з 1847 по 1850 рр. До 1850 р. в лабораторії нараховувалось 1957 предметів, із яких 1410 були віддані хімічній, а 547 предметів залишили фармацевтичній лабораторії. Щорічний бюджет фармацевтичної лабораторії складав 228 руб.

Імена лаборантів фармацевтичної лабораторії можна зустріти в літературі, починаючи з 1848 р. Штатним лаборантом в 1848 р. був призначений провізор Гаспар Іванович Куріанський.

КУЛЬТУРОЛОГИЯ КАК ИНТЕГРАТИВНАЯ ОБЛАСТЬ ЗНАНИЯ

ФИЛЯНИНА Н.Н.

Технікум Національного фармацевтического університета

Культурология – наука, формирующаяся на стыке социального и гуманитарного знания о человеке и обществе и изучающая культуру как функцию человеческого бытия.

Предмет культурологии – исторические формы общественного бытия, аккумулирующие социальный опыт коллективной жизнедеятельности людей, воспроизводимые и развивающиеся через системы социальной коммуникации. Культурология формируется на стыке многих наук: культурной философии, культурной и социальной антропологии, социологии культуры, этнологии, семиотики и семиотики, синергетики, культурпсихологии, истории культуры, филологии. Она интегрирует знания различных наук о